

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyň: **a) L. B., b) nezl. R. B.**, obě zastoupené Mgr. Zdeňkem Tomanem, advokátem, se sídlem Sokolská třída 11, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2007, č. j. OAM - 1 - 413/VL - 10 - 08 - 2007, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň ad a) a ad b) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2008, č. j. 63 Az 56/2007 - 50,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyň ad a) a ad b), advokátu Mgr. Zdeňku Tomanovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně ad a) brojí včasnou kasační stížností jménem svým a své nezletilé dcery – žalobkyně ad b) proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Jako důvody kasační stížnosti uvádí žalobkyně ad a) (dále jen „stěžovatelka“) výslovně důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Nutno uvést, že jako důvod žádosti o azyl uvedla stěžovatelka v azylovém řízení sexuální obtěžování ze strany souseda, kvůli kterému se její život ve vlasti stal

nesnesitelným, a proto na radu své matky z Ukrajiny v roce 2001 odjela do České republiky, kde žije a pracuje, narodilo se jí tady dítě, jehož otcem je český státní příslušník. Již jednou o mezinárodní ochranu žádala a její nezletilá dcera o mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů. Na Ukrajinu se vrátit nechce, neboť s vlastní matkou nemá dobré vztahy a na život v ČR si zvykla. V kasační stížnosti, stejně jako v žalobě, namítá porušení ustanovení § 3, § 4, § 32, § 46 a § 47 správního řádu správním orgánem, jenž rozhodoval o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro stěžovatelku a její dceru, a to bez příslušné konkretizace. Stěžovatelka vytýká krajskému soudu nesprávné posouzení právní otázky soudem a vady řízení, a proto z uvedených důvodů navrhuje, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Kasační stížnost podala účastnice řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka v ní uplatňuje přípustný důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že v té části, kde stěžovatelka argumentuje kasačními důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. - nesprávné posouzení právní otázky při vyhodnocování jejích azylových důvodů, lze uvést následující: touto otázkou se Nejvyšší správní soud vnitřně jednotně a nerozporně zabýval v řadě svých předchozích rozsudků. Pro příklad lze uvést rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Azs 293/2005, sp. zn. 4 Azs 15/2005, nebo sp. zn. 2 Azs 147/2004. Posouzení dané právní otázky krajským soudem se naprosto nevymklo z obvyklé a ustálené rozhodovací praxe, když tatáž otázka již byla totožně posouzena a rozhodnuta opakovaně dříve. Ústrky ze strany soukromých osob - sexuální obtěžování sousedem nejsou samy o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že postup krajského soudu nebyl v rozporu se zákonem a nedošlo k naplnění důvodů kasační stížnosti uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaných v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji. O odkladném účinku Nejvyšší správní soud nerozhodoval - je stanoven přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovatelkám byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 4. 2008, č. j. 63 Az 56/2007 - 41, pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát, jenž v zákonné lhůtě podal kasační stížnost; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci, který k výzvě soudu vyčíslil požadovanou odměnu, náleží v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon ve výši 2100 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci doplnění kasační stížnosti, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky, tj. 1 x 300 Kč za jeden úkon podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna

z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 456 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 2856 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu